

Κυριακὴ 30 Μαρτίου. Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν. **Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.** Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν ζ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθίῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ... δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· *Φρικτὸν καὶ ἄρρήτον ὄντως...Εἶτα τό· Φῶς ἰλαρόν...χῦμα ὑπὸ τοῦ προεστώτως, τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον ἀπόστιχον· *Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...Εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ἀνατολὴ Ἡλίου...Ράβδος ρίζης Παρθένε... Πύλη Θεοῦ Παναγία...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν Θεοτοκίον· Ἐκ σοῦ Παναγία Θεοτόκε Παρθένε...Εἶτα τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον.* Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· *Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Ταῖς τῶν δακρῦν σου ροαῖς...Και νῦν...το θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς... Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Μῶμος ἐν σοὶ οὐκ ἔστι...*(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου ἐκ τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...* Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...* Απόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ... ἀνατολικά στιχηρὰ γ'· *Κὰν συνελήφθης Χριστέ... Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν... Κατῆλθες ἐν τῷ Ἄδῃ...* καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια γ'· *Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε... Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε... Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε... δευτεροῦντες το α'.* Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· *Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου...* Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· *Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης... Εἴσοδος, τὸ· Φῶς ἰλαρόν...* καὶ τὸ προκείμενον· *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...* μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...* καὶ τὰ κατ'ἀλφάβητον· *Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν... Ὑπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ... Φοβερός ὤφθης Κύριε...* Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὁσίου· *Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον...* Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· *Ὡ θαύματος καινοῦ... Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...* Δόξα... τοῦ ὁσίου· *Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς...* Καὶ νῦν· *Θεοτόκε Παρθένε...* καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἁρτων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινὸν (κατάλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῆ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· *Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον,* καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...* καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος... Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον· *Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...* Δόξα... τοῦ ὁσίου· *Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς...*

Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...Δόξα· Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου...Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...Δόξα· Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες... Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ ζ' Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελα. Δόξα· Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι...Καὶ νῦν· Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι...Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ ὁσίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Κατάβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Λέγομεν δὲ ἐν τῷ κανόνι καὶ τοὺς ιβ' στίχους ἐξ ἐκάστης ὥδῆς τῆς στιχολογίας. Ἀπὸ γ' ὥδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου...καὶ ὁ οἶκος· Ἐτρεμε κατωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· Τὸν ἄχραντον Σταυρὸν...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς Οὐρανὸν ἀναλάμψας...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβιμ καθεζόμενος...

Ἀφ' ἕκτης, τὸ κοντάκιον τοῦ ὁσίου· Ἐν τῷ ὕψει Κύριος...καὶ οἶκος αὐτοῦ· Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς... Εἶτα τὸ συναξάριον, μόνον τοῦ Μηναίου. **Στιχολογείται καὶ ἡ Τιμιωτέρα.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ ζ' Ἀναστάσιμον· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον...τοῦ ὁσίου· Τοῦ κόσμον τὴν εὐπάθειαν...καὶ τὸ θεοτοκίον· Κυρίως Θεοτόκον σε...Εἰς τοὺς αἶνους ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν...Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...καὶ ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Ἐξαστράπτων Ἄγγελος...Τὶ ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον...Δόξα...τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου· Δεῦτε ἐργασώμεθα...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...ἐκτενής καὶ ἀπόλυσις. Εἶτα τὸ ζ' ἑωθινὸν ιδιόμελον· Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ...Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς... Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ ἀναστάσιμοι μακαρισμοὶ εἰς δ' τροπάρια, καὶ ἡ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια. Εἴσοδος...Εἰσοδικὸν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τοῦ ὁσίου· Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς...τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν... Δόξα...τὸ κοντάκιον τοῦ ὁσίου· Ἐν τῷ ὕψει Κύριος...Καὶ νῦν· Τῆ Ὑπερ-

μάχῳ...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ ὁσίου, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· *Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός...*(Πρὸς Ἑβραίους. ς' 13-20), ὁ ζῆτει τῇ δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ **β'**. τοῦ ὁσίου· *Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος...*(Πρὸς Γαλάτας. ε' 22-26, ς' 1-2), ὁ ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς κζ' ἐβδομάδος τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· *Ἄνθρωπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...*(Κατὰ Μᾶρκον. θ' 17-31), ὁ ζῆτει τῇ δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν...καὶ **β'**. τοῦ ἁγίου· *Πάντα μοὶ παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς...*(Κατὰ Ματθαῖον. ια' 27-30) ὁ ζῆτει τῇ ε' Δεκεμβρίου...Καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικὸν· *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...*καὶ· *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...* *Πληρωθήτω...**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...*ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· *Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...**Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...*καὶ ἡ ἀπόλυσις.